

Mel.: Nu går våren gennem Nyhavn...

BRYLLUPSVISE TIL GITTE OG ERIK.

Nu gik som'ren over Danmark,
og den glemte ikke Fyn!
Den gør altid hele øen
til et dejligt blomstersyn.
Bryllup i sensommertiden
- og få den, som man har kær -
er fortryllelse og lykke
i det klare stjerneskår!

Man si'r JA, men burde faktisk
sige pænt JA, MANGE TAK!
Større gave findes ikke,
og den skal der værnes om.
Kærlighed, det ved vi alle,
har sin egen dynamik.
Og for parret GITTE - ERIK
er den ægte romantik!

Glæden går igennem luften.
Breidavej den glemmer ej!
Her er herligt bryllupsgilde -
derfor al den hurlumhej!
I et kæmpetelt i haven
får vi alle dejlig mad.
Der er vin i stride strømme!
Flittig brug af glas og fad!

Bruden smiler til sin brudgom,
og han smiler blidt igen.
De har fået den, de ville,
er hinandens bedste ven!
På de to er der en forskel
- altså en, som vi kan se!
ERIK høj og flot er prinsen!
GITTE er en lille fe!

De skal begge to studere,
men har valgt no't hver for sig.
Hist i lovens paragraffer
ERIK ser en levevej.
Han er rig på talegaver
- men hvis RETTEN lytter ej,
så måske til FOLKETINGET
baner ERIK sig en vej!

GITTE vil patienter passe
- meget større end hun selv!
At hun ikke skal dem løfte,
det er da et kæmpeheld!
Hun skal ryste hovedpuder,
hun skal vaske numser a'!
Som en bi hun ska' ku' stikke
- fulde bæk'ner osse ta'!

Hver sin lyst det må man sige,
men de får jo osse fri!
Rundt i SUNDET vil de sejle,
for det kan de begge li'!
ERIK snakker godt for sejlet,
be'r VORHERRE om lidt vind.
Gitte hun har lægemidler
med til såret, revet skind!

Højt til vejrs bor brudeparret.
De en svalerede har.
Men de kan jo ikke flyve
som et rigtigt svalepar.
De må op ad mange trapper,
før de end'lig hjemme står.
Har de glemt et lille franskbrød -
ja, så ned igen det går!

ERIK trængte til en kone.
Han skal faktisk passes lidt!
Tænk jer, sko han skulle købe
- det sker ikke særlig tit! -
På hans sokker var der huller,
så kom følgende replik:
Nåda, sokkerne til golf jeg
vist på mine fødder fik!

Lille GITTE skam nedstammer
fra det lange norske land.
Der, hvor børn bli'r født med ski på,
og på norsk de skrige kan!
GITTE skriger ikke mere,
men hun løber godt på ski
- nu da hun har lært at stoppe,
og hun kan på løjpen bli'!

Vi for prinsen og prinsessen
- denne lyse, lette fe -
ønske vil, at deres drømme
alle opfyldt blive ve'!
At I altid holder sammen
- selv trods storm i ØRESUND!
Og forelsket begge hvisker
søde ord i elskovsstund!

Glæden ligger her i luften
samlet om vort brudepar!
Snart de danser brudevalsens.
Bedre dans man ikke har!
Kærlighed er lissom som'ren -
skaber glæde i vort sind.
Og hvert kærligt ord i øret
går på sjælens lager ind!

Mel.: Edelweiss

GITTE HER - ERIK NÆR
EFTERNAVN NU DET SAMME!
HUN ER SØD - HAN HAR GLØD!
I HAR FARVE OG FLAMME!
ØNSKER OM SUNDHED OG GODE KÅR
VI FOR JER UDBRINGER!
I SKAL HA' HØJT HURRA -
HERMED VISEN UDKLINGER!

... og